

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2014 d e c e m b e r hóban Iz. 64, 1-8.):

„Mert elrejtetted előlünk arcodat, és kiszolgáltattál minket bűneink hatalmának..”

Kegyelemteljes Karácsonyi ünnepeket és Boldog Újévet kívánok imával !!

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! A novemberi életigében a küzdelmes élet két feszítő kérdését, paraméterét faggattuk, kutató szemmel és szívvel rákérdeztünk életünk értelmére: „honnan” és „hová” (??) Ez közel áll ahhoz a kérdéshez: Mire jó az egész és minek kell ez az élet? Ezt most színesben és regényes stílusban így folytatom:

Honnan jössz, Kisfiú, na és aztán hová jöttél és hová mész? – Ezt a kérdést teszi most fel az én Órangyalom Betlehemben. Képzeljétek el, elküldtem, visszaforgatva az idő kerekét mondjuk 2014 évre. Ő a tér, idő, anyag korlátain túl szabadon mozog. Most nálam teljesít szolgálatot, s én megkértem, menjen vissza a születési barlangba, s készítsen interjút a Kisjézussal. Meglepő választ adott a Kisfiú: Én azért jöttem, hogy elmondjam: Képzeljétek el, van Isten, s Ő nagyon jó, s nagyon szeret titeket. Én ismerem Őt és szeretem; s Ő is szeret engem, hiszen Ő az én Atyám. Sőt, nektek is Atyátok, bár nem ismeritek Őt, sokan pedig úgy vagytok, hogy nem is hisztek benne. Azért küldött, hogy hozzak Róla egy fénymásolatot, hogy el tudjátok képzelni - az Elképzелhetetlent, s hogy fel tudjátok fogni - a Felfoghatatlant. Pontos fénymásolatot hoztam Róla: Egy tökéletes Képmást, egy nagyon könnyen megközelíthető egyszerű kiadásban: Egyetlen képpel, szerény bőrkötésben. S ez Képmás én vagyok, a Kisfiú! Aki rám néz, már Őt is látja. –Tehát onnan, fentről jöttem, s elhoztam Isten szerető Arcát. Ez az Arc letekint rátok, látja és átlátja életetek egész valóját, ugyanakkor pillantása rajtatok megnyugodva senkit nem nyomaszt, mert szerető Örök Jóság Ő ; és inkább felemelni akarja teremtményeit, mintsem ellenőrizni, vagy elnyomni. A tiszta istenfogalom szívetekben való kikristályosításáért jöttem, mint meghatalmazott nagykövet, igaz, megjelenési formában, mint Kisgyermek. Én világítani jöttem és szeretni. De az Arcot, az Örök Egi Szépet - bemutatom néktek. Először tanítok, s elmondok mindent, aminek elmondását Ő rám bízta, azután várom a hatást, a választ a ti részletekről. Úgy sejtem, választok meglehetősen goromba lesz, az én életem is bizonyára rámeleg, de ti mindenestre jól jártok velem. Mert majd visszamegyek Atyámhoz, s a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez, de már akkor sokan közületek velem együtt jönnek. – Ezzel elmondtam nektek: Honnan és miért jöttem, valamint, hogy hová tart az utam. Mindent elmondok, semmit nem rejtek el előletek. Meg fogjátok látni, az én beszédem mennyire nyílt lesz hozzátok. Az Örök Szeretet ezt meghagyta nekem, hogy mindent mondjak el. (*„Hiszen az én eledelem az, hogy annak akaratát teljesítsem, aki küldött, s elvégezzem, amit rám bízott.”* Jn.4, 35)

Téma. - Most pedig elmondok nektek Atyám panaszos, szíve fájdalmát. Bár a föld agyagából / anyagából formált titeket, de belétek lehelte saját Lelke leheletét, - miközben így szólt *„Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlónak.”* (I.Móz. 1,26). Ő teljesen tökéletes, s ugyancsak minden műve – legalább is létrejöttében - teljesen tökéletes és fölöttébb jó; így ti is! Ez volt a kezdet kezdete, így jöttetek ki a Teremtő Istennek, a Legfőbb Rendezőnek alkotó műhelyéből. Épp ezért ne feledjétek, hogy maga a létrend alapvetően jóindulatú! A teremtés koronája pedig, aki maga az ember, Istennek egyenes képmása, torzulás mentes, tündöklő ARCA, tiszta tükre, melyben Ő önmagát akarta és akarja meglátni. Amikor a műhelyből kijöttetek (Ádamban), mint nullszériában, nem volt még selejt. Az Ő tökéletessége felcsillant arcotokon, tekinteteken. Ő meglátta bennetek saját Arcát, s éppen ebből az isteni pillantásból nyertetek méltóságot, intelligenciát, impozáns értelmet, s döntésjogú szabadságot. A szabad teremtmény így lett a teremtés koronája: Királyi gyermek lett az ember, fenséggel és tisztelességgel koronázott meg mindannyitokat a Mindenható. Ahogy a Zsoltáros írja: *„Mi az ember, hogy megemlékezel róla, az ember fia, hogy gondot viselsz reá? Majdnem isteni lényé tette, dicsőséggel és fönséggel koronáztad. Hatalmat adtál neki kezé műve fölött, mindent lába alá vetettél”* (Zsolt. 8,5-7) Arcotokról sugárzott ez a megbecsültség, s Istennel, mint partnerrel társalogatok, sétálgatva a Kertben. Ő elmondta nektek, hogy azért ad próbatételt, mivel szabad teremtmények vagytok. Ha az élet feladatát teljesítitek, vagyis kiálljátok a próbatételeket, akkor még nagyobb méltóságra emel titeket, s jutalmul kapjátok a tökéletesen boldog örök életet. - Azután jött a próba. Tudod, olvastad, hallottad a rossz hírt: A próbában az ember elbukott. Ekkor Isten, veletek kapcsolatos terve összeomlott. Nagyon megrázó esemény volt ez, s ma is, most is minden bűn : Nagyon megrázó esemény. Nem marad nyom nélkül, következménye van, s jogos a felkiáltás: Nincs a teremtésben vesztes, csak én! -

Véletlenül igazatok van, de semmire sem mentek ezzel. Közben arcotok beesett, sápadt, reszketős; szemetek karikás lett, s kiült valami ördögi randaság az egykori szép arcotokra. Hol van már a tavalyi hó, hol van az ártatlan ember?! –Mintha talán soha nem is lett volna! Deformálódott minden, eltorzult nemcsak az arcotok, de az indulatotok is, mert az arc a lélek tükre. Ez a tükör összetört, elhomályosult, foltos és sáros lett. Isten próbálgatta meglátni benne az Ő szépséges arcát, de bizony, a tükör nem működött, csak igen kis töredék csillant vissza belőle, így hasznavehetetlenné vált. Atyámnak, a ti Isteneteknek tökéletességtérve dugába dőlt, az emberi minőség, szavakkal nem minősíthető, mélységbe zuhant. - Az Atya szíve sír, a mindenség zokog belé. Az Örök Jóságnak egész művét érte és éri ez a csapás, mert a teremtés koronája, az ember tette ezt a kozmikus rendbontást. A gyűlölet, a hazugság, az aljasság, a gyilkosság, a szentségtörő hitetlenség és a ripityára széttört szeretet szelleme nemcsak az emberi arcra ült ki, hanem az egész természet arculatát zord, rideg, kietlen tájjá változtatta. Nekiesett állat az állatnak, háborút üzent mindenki – mindenkinek. Homo homini lupus - mondja a latin közmondás: Mindenki mindenkinek farkasa lett. Nem ok nélkül sír az Atya szíve: „Jól” megalapoztátok Isten bánkódását (emberileg fejezem ki magamat)! Összetörtétek Atyám szívét, s kicsordult belőle az irgalom - Ez az irgalom vagyok én, aki öröktől fogva ott nyugodtam Atyám irgalmas könnyei között, Atyám kebelén. * S megszólított engem: Kisfiam, volna egy küldetésed, mit szólsz hozzá: El kellene menned felmérni a romokat, s újjáépíteni mindazt, amit nagy szeretettel teremtettem, s ami összeomlott. Egy nagyon kedves édesanyának ölében fogod találni magadat, ő emberi testet ad neked és egy folt nélküli emberi arcot. A körülmények olyanok lesznek, mint az emberek: Zord, rideg, kitzsított állapotba pottyansz bele. De ott lesz melletted palástként anyád ölelő karja, s nevelőatyád védő pillantása. A te kicsi arcodtól pedig senki nem fog félni, még az elvetemültek sem. A te kedves arcod lesz egyúttal az üzenetem: S ez így szól: Kedvességgel válaszolok azoknak, akik nem kedvesek hozzám, hogy őket is kedvességre serkentsem. Irgalommal válaszolok, s bűnbocsánat hirdetésével bízom meg Fiamat, de neki áldozattá kell válnia, hogy helyreállítsa a bűn által megsértett igazságot. Aki befogadja és elfogadja Őt, az kegyelmet nyer. Ez az üzenetem –így a mennyei Atya. - S még a Kisfiú a végén csak ennyit mondott: Látjátok, itt vagyok, megérkeztem! Úgy vagyok itt, mint kicsiny Gyermekek, mint Kisfiú. Egyenlőre csak fázom, mert hideg van, nem Celzius-ban, hanem Szeretetben. Feladatom meglehetősen nagy: Fel kell fűtenem a kihűlt lelkeket.

Tanúságtétel. - Már jó régen történt, amikor egy stoppost felvettem, s egy hátborzongató sztorit mesélt el nekem. Én nem állok jól ennek hitelességéért, de módomban sincs megcáfolni. Elmondom úgy, amint nekem elmondta. Kamionos volt az illető, épp egy műszaki hiba kényszerítette a stoppra, de az eset, melyet elmesélt, nem akkor történt. Szóval valahol nagy sebességgel haladt a lakott területen kívül, ahol egyszer egy rongydarabon gázolt keresztül. Tarka-barka rongydarab volt. Soha nem szokott megállni ilyen apróság láttán, de akkor megállt és szétnyitotta a rongyot: Majdnem rosszul lett a látványtól: Egy emberi embrió agyontaposott lenyomatát bontotta ki belőle. Egy fekete angyalhoz hasonlító elsötétedett szívű anya ötlethette ki ezt a szörnyetett. De miért? De miért? – kérdezgette magától- Hosszú hónapok multán is úgy beszélt erről, mintha előző nap történt volna. – Magam is már szerettem volna törölni az emlékezetemből, de most erőnek erejével előjött.

Akcio-program. - Előjött, mert az elutasítás sötét szelleme világított ki az esetből. Egy anyai elutasítás magzata iránt, vagyis az élet, a remény, a szeretet és minden dolog értelmének elutasítása. Ma ez a szellem grasszál, elharapódzik, s tömegeket sodor magával. A hitetlenség, ez a sötét angyal, minden bajnak oka, mert a hitetlenség maga az **elutasítás**. – Ellentéte a hit, s ez egy fehér angyal, az **elfogadás szelleme**. Elfogadom Istent, az Élet szerzőjét, s mindazt, amit az életemben ad. Elfogadom az élet nehézségét is, mert az Elfogadás szelleme ezt kívánja tőlem. Nem akarom, hogy rám is érvényes legyen az ige: *„A világba jött, a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be.”* (Jn.1, 10-11.)

Igei Ima. – Drága kicsiny Jézusom! Aggódom érted, mert a „terep” nem barátságos ahová érkezted. Félek attól, hogy az emberi gonoszság halálra fog gázolni, hogy az elutasítás szelleme ki akar iktatni az élők sorából, Téged, aki maga vagy az Élet. Add, hogy azokkal a kevesekkel azért mindvégig melletted állhassak nehéz óráidban is. Amen.

LEVELESLÁDA.

Kedves Nővéreimnek és Fivéreimnek kívánok egy bátor elfogadást az élet minden zord területéhez, szúrós szalmához, rongyos istállócskához, üldözött, menekülő Szentcsaládhoz - tudva jól, hogy Atyánk szeretete virraszt felettünk és minden zord terület fölött, s a nagy Küldött, a Kisfiú jelenléte minden zord és hátborzongató körülményt bearanyoz édes jelenlétével. Ez a ragyogás kíséren még át egy reményteljes 2015-s évbe!!

Imával-szeretettel:

Károly, Kacsai atya, testvér .